

ligt at træffe Bestemmelse om Checks trukne under samme Betingelser; disse Checks er desuden af en ret praktisk Betydning.

41. Checks trukne paa Trassenten selv var Genstand for en udførlig Diskussion, som førte til Vedtagelsen af følgende Ordning:

Den ensartede Lov forbyder i Princippet Checks trukne paa Trassenten selv, fordi det her drejer sig ikke om en Betalingsordre til en Trediemand, men om en Forpligtelse, der underskrives af Trassenten selv.

Af praktiske Grunde og for iøvrigt ikke at forkaste Sædvaner, der for Tiden eksisterer i en stor Del Lande, tillægges der dog i Art. 6 Checks trukne paa en Forretningsafdeling af et bestemt Firma paa en anden Forretningsafdeling i samme Firma Gyldighed.

42. Disse Forskrifter blev dog ikke vedtagne med Enstemmighed; visse Stater ønskede at tillade Checks trukne paa Trassenten selv, selv bortset fra de Tilfælde, hvor det drejede sig om Firmaer, der havde forskellige Forretningsafdelinger.

For at imødekomme disse Ønsker er i Art. 8 i Bilag II optaget et Forbehold, der er saalydende:

(se Bilag A. II. Sp. 4933).

43. Paa den anden Side var der forskellige Lande som, selv om de i Princippet anerkendte Checks trukne af en Forretningsafdeling paa en anden Forretningsafdeling i samme Firma, dog ønskede at udelukke dette, naar Checken var udstedt til Ihændeleveren.

I Lighed hermed ønskede forskellige Lande, selv om de absolut anerkendte Gyldigheden af Checks trukne paa Trassenten selv, endogsaa bortset fra de Tilfælde, at den paa-gældende havde flere Forretningsafdelinger, af lignende Grunde at forbyde, at Checks i saadanne Tilfælde udstedes til Ihændeleveren.

For at imødekomme disse 2 Krav blev følgende Forbehold optaget som Art. 9 i Bilag II.:

(se Bilag A. II. Sp. 4933—38).

Art. 7.

44. Da Checken nødvendigvis maa være betalbar ved Sigt, og da dens Forevisningsfrist er meget kort, blev Optagelsen af en Renteklausul anset som en unødvendig Forskrift ved Brugen af dette Betalingsmiddel.

Art. 8.

45. Denne Artikel svarer næsten ganske til Art. 4 i den ensartede Veksellov.

Man har anset det for nyttigt udtrykkeligt at angive i den ensartede Lov Muligheden for at udpege et Sted forskelligt fra Trassatens Bopæl, hvor Checken paa en Gang kan forevises til Betaling eller ogsaa, forsaavidt Betaling nægtes, protesteres. Denne Domicilering er særlig nyttig, naar Trassatbanken ikke har nogen Agent paa det Sted, hvor Checks er betalbare. Den kan ogsaa i det Tilfælde, hvor Checken trækkes paa en ikke Bank, gøre det lettere for Trassaten at effektuere sin Betaling.

Denne Domicilering maa ikke forveksles med den simple Angivelse af et Betalingssted (Zahlstelle), der i Praxis anvendes i visse Lande, uden at Protest dog gyldigt kan foretages paa dette Betalingssted.

Konferencen har ikke løst Spørgsmaalet om, hvorvidt det skal anses som en virkelig Domicilering eller blot som Angivelse af et Betalingssted, naar en Check er betinget betalbar i forskellige Filialkontorer hos den samme Bank.